

СЕКЦІЯ «СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ТА ІННОВАЦІЇ ФІЗИЧНОЇ ТЕРАПІЇ ТА ЕРГОТЕРАПІЇ»

УДК 378.147

Бурка О.М.

канд. пед. наук., доц. НУ «Запорізька політехніка»

ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ ФІЗИЧНИХ ТЕРАПЕВТІВ

Рух України в європейський простір сприяє змінам в системі вищої освіти. Впровадження реформ забезпечують інтеграцію закордонної моделі навчання фахівців усіх спеціальностей.

В ході теоретичного аналізу наукової та науково-методичної літератури за останні п'ять років встановлено, що провідну роль в навчанні фахівців з фізичної терапії у країнах світу займають педагогічні технології.

За Б. Лихачовим, педагогічна технологія – сукупність психолого-педагогічних установок, що визначають спеціальний набір і компонування форм, методів, способів, прийомів навчання, виховних засобів; вона є організаційно-методичний інструментарій педагогічного процесу [1].

Керуючись цим визначенням, можна виокремити чотири групи інноваційних технологій, що застосовуються у підготовці фахівців зі спеціальності «Фізична терапія, ерготерапія» (у Канаді, США, Великій Британії тощо). Серед них:

1. Інтеграційні технології – інтеграція між предметних знань та вмінь у професійне навчання (наприклад, забезпечує формування навичок використання засобів оцінки фізичного стану в залежності від патології).

2. Тренінги – вироблення та вдосконалення алгоритмів вирішення типових проблем, правила поведінки в стандартних ситуаціях (наприклад, навчання застосуванню засобів фізичної терапії за віковими категоріями).

3. Діалогово-комунікаційні – навчання з використанням діалогового мислення (наприклад, формування комунікативної компетентності, здатності діяти у нестандартних ситуаціях).

4. Модерація – цілеспрямоване, структуроване самонавчання у квазіпрофесійних або професійних умовах (наприклад, в разі необхідності, або відсутності необхідного фахівця, вміння самостійно приймати рішення). Викладач, запрошені лектори, фахівці-куратори, тьютори – в якості консультантів.

Вважаємо, що всі означені групи є засобом підвищення якості навчання майбутніх фізичних терапевтів. Це підкріплюється тим, що запропоновані

технології в комплексі формують необхідні якості фахівця: здатність до рефлексії, саморозвитку, самоактуалізації, самовдосконалення, самоосвіти.

Опора на самонавчання, а також необхідність в спрямуванні позааудиторної діяльності пояснює потребу впровадження в процес навчання ще однієї педагогічно-організаційної технології – наукового гуртка.

Науковий гурток – група студентів, поєднана спільним інтересом для вирішення проблем, отримання нових знань, основними принципами якого є добровільність, спільність, структурованість та методична обґрунтованість занять.

Вважаємо, що використання п'яти груп педагогічних технологій є потужним й ефективним засобом підвищення якості навчання майбутніх фізичних терапевтів, оскільки зазначені інновації забезпечують формування основних кваліфікаційних вимог фахівця: робота в мультидисциплінарній команді; проведення обстеження та тестування; застосування засобів; прийомів та методів фізичної терапії; вирішення нестандартних ситуацій, консультування родичів тощо.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Горчинський С. В. Наступність у контексті розвитку сучасної педагогічної освіти [Електронний ресурс] / С. В. Горчинський // Вісник Чернігівського нац. пед. ун-ту. Серія: Педагогічні науки. – Чернігів, 2013. – Вип. 108.1. – Режим доступу до ресурсу: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DB-N=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C-COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=VchdpuP_2013_1_108_14